

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 26Sa/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200316
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5019200316.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Dubcovou, v právnej veci žalobkyne: V. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom X. I. XX, XXX XX X. I., štátny občan SR, zastúpenej právnym zástupcom: Mgr. Rastislavom Otrubom, advokátom, so sídlom A. XXXX/XX, XXX XX I., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, so sídlom J. M. Hurbana 16, 010 01 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US7/SSVDPPKPC1/SOC/2019/3939 zo dňa 18.04.2019

rozhodol:

Žalobu žalobkyne zo dňa 30.05.2019 **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 30.05.2019 (č.l. 3, 4 spisu) domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo vydané dňa 18.04.2019, Číslo: UPS/US7/SSVD PPKPC1/SOC/2019/3939 v spojení s rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktoré bolo vydané v konaní vedenom pod číslom: ZA1/OPPKTZPaPC/ PPNk/SOC/2018/84561-5 zo dňa 21.12.2018 s poukazom na ust. § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a vrátenia veci na ďalšie konanie a rozhodnutie s priznaním 100 % náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa v žalobe poukázala na žalovaným vypracovaný dňa 27.03.2019 komplexný posudok v konaní vedenom pod číslom ZA/2019/4268/3 - MAG, podľa ktorého bola žalobkyňi určená miera poruchy vo výške 50 % podľa prílohy č. 3 časti VII. A. bod 8. písm. c) k zákonu č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“). Žalobkyňa mala za to, že závery uvedené v Komplexnom posudku Číslo ZA/2019/4268/3 - MAG zo dňa 27.03.2019 nie sú dostatočne odôvodnené, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť komplexného posudku. Podľa žalobkyne z predmetného posudku nie je zrejmé, ktorými ochoreniami sa posudkový lekár zaoberal, ako diagnostikované ochorenia žalobkyne vplývajú na jej mobilitu, orientáciu a podobne. Celkové odôvodnenie je obmedzené iba na to, že „posudkový lekár v súčasnosti podľa predložených lekárskeho nálezov konštatoval, že žalobkyňa je schopná premiestniť sa k vozidlu verejnej dopravy osôb, nastupovať, vystupovať z neho, udržať sa v ňom počas jazdy a taktiež nemá ťažké stavy a poruchy uvedené v § 14 ods. 6 písm. b), c) zákona č. 447/2008 Z.z.“. Zo strany posudkového lekára došlo iba ku konštatovaniu, že žalobkyňa je schopná premiestniť sa k vozidlám verejnej hromadnej dopravy, udržať sa v nich a zvládnuť i nástup ako aj výstup do vozidla. Posudkový lekár vydal komplexný posudok, v rámci ktorého sa vyjadruje k mobilite žalobkyne ako aj k jej pohybovým možnostiam a schopnostiam, a na druhej strane si posudkový lekár ani len nepredvolal žalobkyňu na osobný pohovor, resp. konzultáciu. Žalobkyňa poukázala prostredníctvom

právneho zástupcu na to, že posudok bol vypracovaný tzv. „od stola“ bez náležitého zistenia skutkového stavu veci. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že rozhodnutie je vydané predčasne, bez náležitého zistenia skutkového stavu veci s poukazom aj na ust. § 38 ods. 1, 9 zákona č. 447/2008 Z.z.. Žalobkyňa podľa jej tvrdení vzhľadom na miesto trvalého bydliska je nútená dochádzať za občianskymi, duchovnými, zdravotnými a inými aktivitami do okresného mesta Žilina. Podľa nej je zarážajúce, že posudkový lekár pri vypracovaní komplexného posudku zo dňa 20.12.2018 dospel k záveru, že žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, avšak na druhej strane ošetrojúci lekári žalobkyne dospeli k záveru, že je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlo. Dôvodnosť priznania kompenzačného príspevku podľa žalobkyne podporuje i to, že býva sama v rodinnom dome X., kde nie je obchod s potravinami a bežným sortimentom. Žalobkyňa je odkázaná dochádzať do Žiliny, aby si nakúpila základné potraviny a hygienické potreby. Autobusové spojenie priamou linkou X. I. - Žilina funguje 1x ráno a 1x v popoludňajších hodinách. Autobusové linky, ktoré premávajú v smere Žilina - Bytča, majú zastávku v Hričovskom Podhradí, odkiaľ je do X. I. 2,5 km a nie je vždy autobusový prípoj pridelený. Pri takto určenom harmonograme prepravy žalobkyňa nie je schopná nosiť tašky s nákupmi. Žalobkyňa nie je schopná vzhľadom na nepredvídateľné následky svojho zdravotného stavu využívať prostriedky hromadnej dopravy.

3. Žalobkyňa poukázala na to, že jej zdravotný stav nie je ustálený. Pri jednotlivých kontrolách odbornými lekármi dochádza k jeho neustálemu zhoršovaniu, čo má za následok, že nie je možné ani ku dnešnému dňu jednoznačne a objektívne zhodnotiť jej zdravotný stav. Vysoký stupeň astmy, chronickej bronchitídy, prínosových dutín, bakteriálnej alergie, ale aj alergie na chlad, problémy so srdcom a vysokým krvným tlakom, ako aj reumatoídne degeneratívne ochorenia, vyplývajúce z poruchy imunitného systému žalobkyne neumožňujú používať prostriedky verejnej hromadnej dopravy. Prostriedky verejnej dopravy, ktoré sú užívané rôznymi ľuďmi, sú plné baktérii a choroboplodných zárodkov. Výrazne zhoršujú ochorenia žalobkyne, ktorými trpí. Nedostatok kyslíka a nedostatočný nádych následne spustí výrazné zvýšenie tlaku, čo vedie k celkovému oslabeniu organizmu a následnému odpadnutiu. Nezvratné degenerácie na chrbtici a kĺboch horných a dolných končatín zároveň bránia žalobkyne v nástupe a výstupe z prostriedkov verejnej hromadnej dopravy. Reumatoídne ochorenia žalobkyne nedovoľujú držať sa v týchto verejných hromadných dopravných prostriedkoch. Na základe týchto uvedených dôvodov žaloby žalobkyňa žiadala zrušiť rozhodnutie žalovaného v spojení aj s rozhodnutím prvostupňového orgánu, ktoré rozhodnutie predchádzalo napadnutému rozhodnutiu žalovaného.

4. K žalobe žalobkyne sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 03.07.2019 (č.l. 26, 27 spisu). Podľa žalovaného správne orgány príslušné vo veci konať vydali svoje rozhodnutia v súlade s ust. § 55 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z.z., keď v svojich rozhodnutiach vychádzali z lekárskeho posudku vydaného v zmysle ust. § 11 predmetného zákona. Rozhodnutiu žalovaného predchádzal Lekársky posudok č. ZA/2019/4268/2 zo dňa 20.02.2019. V citovanom lekárskom posudku posudková lekárka Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Žilina konštatovala, že žalobkyňa je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá nie je v zmysle ust. § 14 ods. 6 zákona 447/2008 Z.z. odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí. Z medicínskeho hľadiska ide o hypertenziu III. stupňa. Súčasne je dokumentovaná ischemická choroba srdca NYHA II, erozívna osteoartróza a poruchy chrbtice, avšak tieto uvedené ochorenia z posudkového hľadiska nedosahujú percentuálne ohodnotenie zodpovedajúce ťažkému zdravotnému postihnutiu. Žalovaný nesúhlasil s dôvodmi žaloby, pretože podľa žalovaného posudková lekárka vykonala posúdenie aktuálneho zdravotného stavu žalobkyne a vyhodnotila všetky predložené lekárske nálezy, ktoré sa nachádzali v spisovej dokumentácii správnych orgánov (reumatické vyšetrenie - F., neurologické vyšetrenie - F., kardiologické vyšetrenie - F.).

5. Žalovaný uviedol, že posudková lekárka druhostupňového správneho orgánu v Lekárskom posudku zo dňa 20.02.2019 hodnotila poruchy krvného tlaku i ostatné ochorenia, ktoré však nedosahujú mieru funkčnej poruchy 50 %, preto žalovaný považuje tvrdenia žalobkyne za nepodložené zdravotnými nálezmi. Posudková lekárka vykonala posúdenie zdravotného stavu bez prítomnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím vzhľadom k tomu, že nemala pochybnosti o správnosti diagnostického záveru v predloženom lekárskom náleze ako i ďalších doložených lekárskejších vyšetrení a nebolo potrebné overiť ich objektívnosť alebo úplnosť. Taktiež nebola zo strany žalobkyne podaná písomná žiadosť o osobné posúdenie zdravotného stavu posudkovým lekárom. K námietke žalobkyne o nedostatočnom odôvodnení a nepreskúmateľnosti komplexného posudku žalovaný uviedol, že v

komplexnom posudku ako aj v rozhodnutí je uvedené, že žalobkyňa nemá ochorenia podľa ust. § 14 ods. 6 písm. a), b), c) zákona č. 447/2008 Z.z., ktoré by odôvodňovali konštatovanie odkázanosti na individuálnu prepravu a zároveň nemá ochorenia uvádzané v ust. § 38 ods. 9 písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z., na základe ktorých by bolo možné požadovaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla poskytnúť. Podľa žalovaného existencia priameho autobusového spojenia nemá vplyv na posúdenie odkázanosti na individuálnu prepravu. Neexistencia priameho autobusového spojenia, nedostatočný počet spojov hromadnej dopravy medzi X. a Žilinou nie je podľa žalovaného dôvodom na priznanie peňažného príspevku pre kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z.. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, rozsudok sp. zn. 20S/193/2015 zo dňa 05.04.2016, právoplatný dňa 06.05.2016, ktorým krajský súd zamietol žalobu žalobkyne v rovnakej veci. Od uvedeného rozhodnutia žalobkyňa nepreukázala odbornými nálezmi také zmeny v zdravotnom stave, ktoré by mali vplyv na výsledok lekárskej posudkovej činnosti, preto žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 15.07.2019 (č.l. 29 spisu) bolo vyjadrenie žalovaného k žalobe žalobkyne doručené právnomu zástupcovi žalobkyne podľa doručky dňa 17.07.2019 s možnosťou vyjadrenia sa v lehote 10 dní s poučením podľa ust. § 106 ods. 2 SSP, pričom nebola využitá možnosť vyjadrenia sa.

7. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina Číslo: ZA1/OPPKTZPaPC/ PPNK/ SOC/2018/84561-5 zo dňa 21.12.2018 bolo rozhodnuté tak, že sa podľa ust. § 38 ods. 1 písm. b) bod 2., ods. 9 zákona č. 447/2008 Z.z. nevyhovuje žiadosti, ktorú podala dňa 11.10.2018 žalobkyňa a nepriznáva jej peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový správny orgán poukázal na Komplexný posudok číslo: ZA1/OPPNKTZPaPČ/SOC/2018/84629, PO 1057/2013/ Mič zo dňa 20.12.2018, podľa ktorého sa žalobkyňa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ale v oblasti zvýšených výdavkov alebo v oblasti sebaobsluhy sa nenavrhol príspevok, pričom bola stanovená miera funkčnej poruchy 60 %. Z medicínskeho hľadiska u žalobkyne išlo o poruchu krvného tlaku III. stupňa, astmu bronchiálnu, perzistujúcu stredne ťažkú až ťažkú ischemickú chorobu srdca (NYHA II, HD kompenzovanú a e fibriláciu ľavej komory 55 %), lumbalgiu s blokom do extenzie, syndróm karpálneho tunela obojstranne, erozívnu polyartrózu rúk a suspektnú erozívnu osteoartrózu. Z osobného pohovoru vyplynulo, že sa dokáže premiestniť na zastávku hromadnej dopravy, ktorú má vzdialenú od domu cca 200 m, tiež nastúpi, usedí počas jazdy, vystúpi a zvláda inú situáciu pri doprave. Prepravuje sa vlastným osobným motorovým vozidlom, pretože jej nevyhovujú spoje a nedokáže súčasne cestovať aj nosiť nákupy v rukách v dôsledku ochorenia pre reumu. Prvostupňový orgán poukázal na ust. § 38 ods. 9 písm. a), b) zákona č. 447/2008 Z.z. a podľa lekárskeho posudku vyplynulo, že žalobkyňa V. nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, netrpí ochorením v zmysle ust. § 38 ods. 9 písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z., ani zdravotným postihnutím podľa prílohy č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z.. Prvostupňový orgán mal za to, že žalobkyňa nespĺňa zákonom stanovené podmienky pre poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

8. Na základe odvolania žalobkyne rozhodol žalovaný, ktorý svojím rozhodnutím Číslo: UPS/US7/ SSVDPPKPC1/SOC/2019/3939 zo dňa 18.04.2019 odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odvolacom konaní žalovaný mal zabezpečený Lekársky posudok číslo: ZA/2019/4268/2 zo dňa 20.02.2019, ktorý posudková lekárka žalovaného vydala na základe lekárskeho nálezov nachádzajúcich sa v spisovej dokumentácii, podľa ktorého miera funkčnej poruchy žalobkyne je 50 % podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z., a preto sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Posudková lekárka žalovaného u žalobkyne okrem iného uviedla, že mobilita je zachovaná, chôdza je samostatná, limitovaná dýchavicou, je bez závažnejších porúch v oblasti orientácie a komunikácie, avšak žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa ust. § 14 ods. 6 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z.. Podľa predložených lekárskeho nálezov je schopná sa premiestniť k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb, nastupovať, vystupovať z neho, udržať sa v ňom počas jazdy a taktiež nemá ťažké stavy a poruchy, ktoré sú uvedené v ust. § 14 ods. 6 písm. b), c) zákona č. 447/2008 Z.z.. Žalovaný poukázal na Komplexný posudok číslo: ZA/2019/4268/3 - MAG zo dňa 27.03.2019 ako posudok odvolacieho orgánu, keď s poukazom

na skutočnosti v ňom uvedené nebolo možné navrhnuť peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

9. Krajský súd v Žiline prejednal vec bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 137 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v spojení s ust. § 107 ods. 2 SSP a žalobu žalobkyne po preskúmaní rozhodnutia žalovaného zamietol ako nedôvodnú.

10. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal vec bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 26Sa/15/2019-78 zo dňa 20.09.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku krajským súdom bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 28.09.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

11. K postupu krajského súdu, ktorý vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku, sa poukazuje na to, že žalovaný najneskôr vo vyjadrení, a to v podaní zo dňa 03.07.2019 (č.l. 26, 27 spisu) nepožiadaval správny súd o nariadenie pojednávania. Právny zástupca žalobkyne na rozdiel od podanej správnej žaloby zo dňa 30.05.2019 (č.l. 4 spisu) krajskému súdu podaním zo dňa 25.03.2021 oznámil (č.l. 50, 51 spisu), že sa vzdáva práva na verejné prejednanie veci a udeľuje súhlas s prejednaním veci bez jeho prítomnosti a navrhuje, aby krajský súd vo veci rozhodol na základe dôkazov a listín, ktoré sa nachádzajú v spise.

12. Podľa ust. § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa ust. § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa ust. § 6 ods. 2 písm. c) SSP správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

15. Podľa ust. § 199 ods. 1 písm. c) SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny.

16. Primárne krajský súd uvádza, že žaloba žalobkyne bola podaná v zákonnej lehote dvoch mesiacov od dátumu právoplatnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré podľa pripojeného administratívneho spisu, č.l. 17, bolo právoplatné dňa 25.04.2019 a žaloba žalobkyne bola odoslaná 30.05.2019 (č.l. 16 spisu) v spojení s ust. § 181 ods. 1 SSP.

17. Podľa ust. § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti z dôvodu

- ťažkej poruchy mobility premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb,
- duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb alebo
- ťažkej poruchy zvieráčov prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb.

18. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 príslušný orgán vypracúva komplexný posudok na účely kompenzácie, ktorý obsahuje

- mieru funkčnej poruchy,
- vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím,

- c) sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie,
- d) návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu,
- e) vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu,
- f) vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom,
- g) termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak ho určí posudkový lekár,
- h) odôvodnenie komplexného posudku.

19. Podľa ust. § 38 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona č. 447/2008 Z.z. fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky, ak tento zákon neustanovuje inak súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

20. Podľa ust. § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok.

21. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného ako aj postupu, ktorý tomuto rozhodnutiu predchádzal, nevyhodnotil dôvody žalobkyne ako opodstatnené. Rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe zisteného skutkového stavu. Rozhodnutie žalovaného ako aj Komplexný posudok žalovaného Číslo: ZA/2019/4268/3 - MAG zo dňa 27.03.2019, ktorý podľa rozhodnutia žalovaného sa stal súčasťou jeho odôvodnenia a prílohou rozhodnutia žalovaného, sú podľa krajského súdu dostatočne odôvodnené, preskúmateľné. Rozhodnutie žalovaného a Komplexný posudok žalovaného Číslo: ZA/2019/4268/3 - MAG zo dňa 27.03.2019 vychádzal z Lekárskeho posudku posudkovej lekárky druhostupňového správneho orgánu Číslo: ZA/2019/4268/2 zo dňa 20.2.2019. Komplexný posudok žalovaného Číslo: ZA/2019/4268/3 - MAG zo dňa 27.03.2019, ktorý vychádzal z Lekárskeho posudku posudkovej lekárky žalovaného, a to z posudku Číslo: ZA/2019/4268/2 zo dňa 20.2.2019, podľa krajského súdu zohľadnil žalobkyňou predložené aktuálne dôkazy o jej zdravotnom stave, pokiaľ sa vychádzalo v tom čase z aktuálnych predložených zdravotných vyšetrení, a to z kardiologického kontrolného vyšetrenia F. zo dňa 6.6.2018, neurologického vyšetrenia F.. A. zo dňa 14.8.2018, reumatologického vyšetrenia F.. F. z 30.7.2018. Lekársky posudok druhostupňového správneho orgánu, t.j. žalovaného Číslo: ZA/2019/4268/2 zo dňa 20.2.2019 vychádza z aktuálnych a žalobkyňou predložených lekárskeho vyšetrení, z ktorého lekárskeho posudku žalovaného ako druhostupňového správneho orgánu vychádzal aj komplexný posudok žalovaného Číslo: ZA/2019/4268/3 - MAG zo dňa 27.03.2019. Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán postupovali v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., keď na základe lekárskeho posudku a posudkového záveru bol vypracovaný komplexný posudok, ktorý sa v zmysle ust. § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. stáva podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu.

22. Krajský súd konštatuje, že žalobkyňou v žalobe rozporovaný Komplexný posudok Číslo: ZA/2019/4268/3 - MAG zo dňa 27.03.2019 druhostupňového správneho orgánu spĺňa všetky náležitosti vyžadované ust. § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., ak obsahuje mieru funkčnej poruchy žalobkyne, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá nie je odkázaná na sprievodcu, vyhodnotenie sociálnych dôsledkov v jednotlivých oblastiach s vyjadrením, že nejde o fyzickú osobu, ktorá je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom; jedná sa o osobu, ktorá nie je odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla podľa § 14 ods. 10 písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z., je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá v súčasnosti nemá také sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré by vyžadovali kompenzáciu v oblasti mobility a orientácie, komunikácie, zvýšených výdavkov a sebaobsluhy, nebol stanovený termín opätovného posúdenia zdravotného stavu. Komplexný posudok žalovaného obsahuje riadne odôvodnenie. Ak komplexný posudok žalovaného vychádzal z lekárskeho posudku druhostupňového správneho orgánu Číslo: ZA/2019/4268/2 zo dňa 20.2.2019 a ten z aktuálnych lekárskeho správ, vyšetrení doložených žalobkyňou a komplexný posudok žalovaného mal zákonom vyžadované náležitosti včete jeho odôvodnenia v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., tak nemožno súhlasiť so žalobným dôvodom žalobkyne, že by išlo o nepreskúmateľný komplexný posudok žalovaného.

23. Krajský súd konštatuje, že komplexný posudok druhostupňového správneho orgánu bol vydaný na základe všetkých relevantných podkladov obsiahnutých v pripojenom správnom spise a skutkový stav,

ktorý sa týkal posúdenia zdravotného stavu žalobkyne, bol zistený dostatočne a v potrebnom rozsahu, aby bolo možné rozhodnúť tak zo strany žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu.

24. Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o pripojený administratívny spis a v ňom vyjadrenie F. A. A. o tom, že žalobkyňa je odkázaná na individuálnu dopravu, tak uvedené nie je možné posudzovať izolovane ani s dopadom na zákonnosť rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, pretože zdravotný stav žalobkyne správny orgán hodnotí komplexne, t.j. všetky lekárske nálezy, správy jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti. Takýmto stanoviskom jednej vyšetrojúcej lekárky žalovaný nebol viazaný a nebol povinný z neho vychádzať. Uvedené vyjadruje krajský súd k tej časti žaloby žalobkyne, ktorá namieta vypracovaný Komplexný posudok zo dňa 20.12.2018, ktorý bol komplexným posudkom prvostupňového správneho orgánu, v ktorom sa konštatuje, že žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, čo je podľa žalobkyne v rozpore s vyjadrením ošetrovujúcich lekárov žalobkyne, ktorí dospeli k záveru, že je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Krajský súd opätovne zdôrazňuje, že názor ošetrojúceho lekára je jeho názorom a nie je určujúcim, pretože komplexnosť posúdenia zdravotného stavu žalobkyne zakladá komplexný posudok žalovaného a pred ním prvostupňového správneho orgánu, ktorý je podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu v zmysle ust. § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z..

25. Ak žalobkyňa v žalobe namietala nedostatočné autobusové spojenie medzi linkou X. a Žilina, tak táto okolnosť nie je vyjadrená zákonnou úpravou, a to zákonom č. 447/2008 Z.z. na priznanie peňažnej kompenzácie. Inými slovami vyjadrené krajským súdom, nedostatočné autobusové spojenie medzi X. a Žilina, takéto nedostatky autobusových spojení nie sú dôvodom na priznanie peňažnej kompenzácie. Krajský súd k tomuto dôvodu žaloby poukazuje aj na predchádzajúce rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20S/150/2013, sp. zn. 20S/193/2015.

26. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe namietala, že posudkový lekár žalobkyňu nepredvolal na osobný pohovor, resp. konzultáciu, tak uvedené žalobkyňa nepožadovala v konaní pred správnymi orgánmi. Pokiaľ posudkový lekár vychádzal zo zdravotných záznamov, komplexného posúdenia zdravotného stavu žalobkyne a pri posudzovaní podkladov posudkový lekár nezistil pochybnosti, prípadne nevyhnutnosť osobnej konzultácie so žalobkyňou, tak uvedený postup nebol dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako sa domáhala žalobkyňa podanou žalobou. K úplnosti krajský súd poukazuje na zistenia, že podľa Komplexného posudku zo dňa 20.12.2018, v jeho odôvodnení sa uvádza, že bol vykonaný osobný pohovor, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa sa dokáže premiestniť na zástavku hromadnej dopravy, ktorú má vzdialenú od domu cca 200 m, nastúpi, usedí počas jazdy, vystúpi a zvláda inú situáciu pri doprave.

27. Krajský súd zdôrazňuje to, že pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu základom ich rozhodnutí je medicínske hľadisko ako odborná otázka. Ak o tejto odbornej otázke, medicínskom hľadisku pojednáva komplexný posudok žalovaného, ktorý vychádzal z lekárskeho posudku a tieto zohľadňovali predložené lekárske správy, vyšetrenia, doložené žalobkyňou a vyvodili záver, pričom boli splnené aj zákonom vyžadované náležitosti komplexného posudku v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., tak zo základu tejto medicínskej odbornej otázky bolo potrebné v konaní žalovaným a prvostupňovým správnym orgánom vychádzať. V komplexnom posudku žalovaného sú zdôvodnené jednotlivé oblasti, pričom v oblasti mobility a orientácie je uvedené, že žalobkyňa je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím v dôsledku arteriálnej hypertenzie III. stupňa, taktiež je dokumentovaná ischemická choroba srdca NYHA II, erozívna osteoartróza a poruchy chrbtice, mobilita je zachovaná, chôdza je samostatná, limitovaná dýchavicou a v súčasnosti nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom v zmysle ust. § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., v oblasti orientácie nemá sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia. Sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia žalobkyňa nemá ani v oblasti komunikácie. Podľa lekárskeho posudku zo dňa 20.2.2019 Číslo: ZA/2019/4268/2 sa žalobkyňa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a z medicínskeho hľadiska ide o arteriálnu hypertenziu III. stupňa, súčasne dokumentovaná ischemická choroba srdca NYHA II, erozívna osteoartróza a poruchy chrbtice. Posudkovou lekárkou druhostupňového správneho orgánu bolo podľa lekárskeho vyšetrenia konštatované, že mobilita je zachovaná, chôdza je samostatná, limitovaná dýchavicou a je bez závažnejších porúch v oblasti orientácie a komunikácie. Podľa komplexného posudku žalovaného vychádzajúceho z lekárskeho posudku posudkového lekára žalovaného vyplýva, že žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, pretože nemá

ťažkú poruchu mobility, je schopná premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy, nastupovať, vystupovať z neho a taktiež nemá stavy uvedené v ust. § 14 ods. 6 písm. b) a písm. c) zákona č. 447/2008 Z.z..

28. Po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a postupu, ktorý predchádzal rozhodnutiu žalovaného, sa konštatuje, že nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalovaným, keďže bolo vychádzané z rozhodujúcich zákonných ustanovení pre posúdenie veci, rozhodnutie žalovaného a jeho súčasťou aj komplexný posudok je zrozumiteľné, dostatočne odôvodnené, skutkový stav bol dostatočne zistený a základ rozhodnutia žalovaného vychádza z obsahu administratívneho spisu, preto nebol priestor na vyhovie žaloby žalobkyne. Krajský súd sa stotožňuje so skutkovými ako aj právnymi závermi vyjadrenými v správnom konaní, že žalobkyňa nespĺňa zákonné podmienky odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

29. Krajský súd dodáva, že pokiaľ žalobkyňa v žalobe poukazovala na jej zdravotný stav, a to vysoký stupeň astmy, chronickú bronchitídu, bakteriálnu alergiu ako aj alergiu na chlad, problémy so srdcom a vysoký krvný tlak, reumatoídne degeneratívne ochorenia vyplývajúce z poruchy imunitného systému, čo jej neumožňuje používať prostriedky verejnej hromadnej dopravy, tak uvedené nebolo zo strany posudkových lekárov prvostupňového ako aj druhostupňového správneho orgánu hodnotené v rovine zdravotného stavu, pre ktorý by žalobkyňa nemala možnosť používať prostriedky verejnej hromadnej dopravy. Nebolo žalobkyňou preukázané ani to, že by ňou tvrdené nezvratné degenerácie na chrbtici a kĺboch horných a dolných končatín jej bránili v nástupe a výstupe z prostriedkov verejnej hromadnej dopravy ako aj, že by reumatoídne ochorenia žalobkyňi nedovoľovali držať sa v týchto verejných dopravných prostriedkoch. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v spojení s Komplexným posudkom zo dňa 20.12.2018, keď v rámci odôvodnenia sa konštatuje osobný pohovor so žalobkyňou, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa sa dokáže premiestniť na zastávku hromadnej dopravy, ktorú má vzdialenú od domu cca 200 m, taktiež nastúpi, usedí počas jazdy, vystúpi a zvláda inú situáciu pri doprave. Prepravuje sa však vlastným osobným motorovým vozidlom, nakoľko jej nevyhovujú spoje a nedokáže súčasne cestovať aj nosiť nákupy v rukách v dôsledku ochorenia pre reumu. Z lekárskeho posudku oboch správnych orgánov vyplynulo, že žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

30. Pokiaľ žalobkyňa k správnej žalobe doložila aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Číslo: ZA1/OPPnKTZPaPČ/SOC/2018/84628-6 zo dňa 17.12.2018 v spojení s lekárskeho posudkom Číslo: 2018/386852 zo dňa 7.12.2018, ktorý bol základom uvedeného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, tak aj v tomto lekárskeho posudku sa konštatuje, že u žalobkyne sa jedná o obmedzenie pohyblivosti stredne ťažkého až ťažkého stupňa už pri ľahkom zaťažení pri interných ochoreniach (poruchy krvného tlaku ťažkého stupňa), avšak nie je odkázaná na individuálnu dopravu, je schopná prejsť prostriedkom hromadnej dopravy pomalým tempom, nastúpiť a vystúpiť a zvládnuť situácie v nich, ale spĺňala kritéria pre vyhotovenie parkovacieho preukazu podľa ust. § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z..

31. Krajský súd v zhrňujúcich záveroch uvádza, že vzhľadom k vyhodnotenému zdravotnému stavu žalobkyne v danej veci nešlo a ani nebol preukázaný ani jeden z dôvodov v zmysle ust. § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., pre ktorý by žalobkyňa s ťažkým zdravotným postihnutím bola odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla možno poskytnúť len ťažko zdravotne postihnutej fyzickej osobe, ktorá spĺňa zákonom stanovenú podmienku odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa ust. § 38 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z.. Nie každá fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je automaticky odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Konštatovať odkázanosť na individuálnu prepravu prináleží posudkovým lekárom. Podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok, ktorý sa vyhotovuje na základe vypracovaného lekárskeho posudku podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z.. Je potrebné dodať, že správny orgán nie je oprávnený posudzovať správnosť medicínskych záverov posudkového lekára vyslovených v komplexnom posudku, avšak vyhodnocuje to, či úvahy posudkového lekára zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým zisteniam vyplývajúcich z dôkazov vykonaných orgánom verejnej správy, k čomu zo strany tak prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného došlo.

32. O náhrade trov súdneho konania krajský súd rozhodol za aplikácie ust. § 167 ods. 1, § 168 SSP bez použitia ust. § 175 SSP. Žalobkyňa nebola v konaní úspešná, preto nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd nepriznal právo na náhradu trov konania žalovanému pri aplikácii § 168 SSP a contrario, pretože neboli splnené podmienky (výnimočnosť) na náhradu trov konania a žalovaný si ich ani neuplatnil. Krajský súd preto rozhodol, že účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Krajskému sudu v Žiline. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnomu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správnomu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.